

4.500 PERSONES SURTEN AL CARRER PER PALESTINA

Milers de persones –4.500 segons la Guàrdia Urbana i 40.000 segons els organitzadors– es van manifestar ahir a Barcelona contra el genocidi a Palestina.

La protesta es va emmarcar en la vaga general de 24 hores convocada a tot l'estat espanyol per protestar per la guerra a l'Orient Mitjà. L'ambient va ser pacífic, ple

de banderes palestines, i hi havia nombroses famílies amb nens, joves, estudiants, gent de mitjana edat i membres de la comunitat palestina de Catalunya.

CIÈNCIA

Les joves que asseguren el relleu científic

Tenen menys de vint anys i, tot i que encara no s'han graduat, han trepitjat quiròfans i han investigat a l'altra punta del món. Entrevistem dues joves que tenen clar que volen dirigir el seu futur cap a la investigació.

GEMMA GARRIDO GRANGER * BARCELONA

FOTOS: MANOLO GARCÍA

Irene León

ESTUDIANT D'ENGINYERIA AMBIENTAL A LA UPC

L'ambició de destruir els microplàstics

La trajectòria d'Irene León és tant (o més) dilatada que la de molts investigadors que li dupliquen l'edat. Amb només 17 anys, ha tingut temps d'escriure un article científic sobre la fotodegradació de microplàstics amb hidrogen amb llum solar, és a dir, mitjançant un procés molt verd, que presentarà a Luxemburg com a investigadora independent al novembre. Fa poc també va participar en una expedició recollint microplàstics a la costa de Maine, una zona molt contaminada. "Sempre dic que m'encanten els microplàstics, però perquè els odio molt", diu, i la seva experiència als Estats Units ha reafirmat la seva vocació: "Això em servirà per agafar noves idees per continuar la meua investigació".

León va ser seleccionada quan feia 4t d'ESO pel programa Joves i Ciència de la Fundació Catalunya La Pedrera, que té una durada de tres anys i permet a l'adolescent acompanyar investigadors en actiu a diferents llocs del món. El primer curs el va fer a Món Natura Pirineus amb grups de Cambridge i Stanford per aprendre teoria sobre la fotosíntesi artificial. A Nova York va aprendre a fer recerca sobre enginyeria ambiental, i durant la tercera estada va estudiar el comportament dels lèmurs al Parc Nacional de Ranomafana, a Madagascar. Forma part

d'una generació que ha crescut envoltada de males notícies sobre la salut de la Terra. "El panorama és devastador. Uns diuen que ja no hi ha marxa enrere; d'altres –sovint gent més gran– que tampoc és un problema tan greu. Però la realitat és que molts joves pateixen ansietat climàtica perquè se'ls diu que tot està perdut i que les condicions que ens esperen faran gairebé impossible viure", denuncia.

El taló d'Aquil·les de la recerca

Ella també en va tenir, però ara es nega a acceptar un destí fatídic. "Hi ha un futur brillant i esperançador perquè hi ha molts investigadors joves amb talent", diu. I posa d'exemple una companya que està dissenyant una boia amb fongs. "El més important és això: passar a l'acció, investigar i invertir diners per trobar solucions", afirma. Tot i que és molt jove, ja coneix el taló d'Aquil·les de la recerca. "Ningú vol deixar d'utilitzar coses que són fàcils i barates. Quan algú comença una nova investigació, de seguida li diuen que no és viable econòmicament, que no es pot fer a gran escala", lamenta. Davant d'aquests límits, valoral'impuls que va rebre de la fundació: "M'ha permès una riquesa de coneixement per poder redirigir el meu camí cap a allò que m'agrada i m'interessa", diu.

Irene León
"Hi ha un futur brillant i esperançador amb joves amb molt de talent"

Wassima Rachdi
"Decantar-me per una carrera no significa que hagi de renunciar a altres camins"

Wassima Rachdi

ESTUDIANT DE MEDICINA A LA UB

A la cerca de 'noves penicil·lines'

Als vuit anys, Wassima Rachdi va estudiar el descobriment de la penicil·lina per part d'Alexander Fleming. Mentre que per a molts va ser una lliçó més, a ella aquell canvi radical a la història la va enamorar. "Vaig adonar-me que volia fer servir coses com aquestes per ajudar la gent", diu. Des de llavors va decidir encaminar la seva formació cap a fer-se metge. Tot i que encara està fent tercer de medicina, ja ha pogut fer estades (com a observadora) en hospitals de Barcelona per conèixer de primera mà com es treballa en les diferents especialitats. Als 17 anys fins i tot va presenciar un trasplantament de ronyó i –tot i que encara no té decidit el seu futur– aquesta experiència ha fet que alguna cosa dins seu ja es decanti per la cirurgia. Amb tot, les seves inquietuds desborden la part clínica i no vol encasellar-se: li agradaria treballar en laboratoris, allà on Fleming va crear el primer antibiòtic.

Com a estudiant del campus Bellvitge de la Universitat de Barcelona, Rachdi ja ha pogut conèixer més d'una interioritat. Té 19 anys i noli ha calgut esperar a les pràctiques o a la formació MIR per posar un peu en les diferents especialitats hospitalàries. També ha pogut endinsar-se en laboratoris clínics "de nivell, allà on estan passant realment les coses" i on la ciència avança per fer més fàcil la vida de les persones. I, com la penicil·lina,

aquesta experiència també va canviar-li la vida: malgrat que la seva formació es dirigeix a la cura més directa de les persones i a treballar a peu de llit, ha après que això no vol dir que no pugui saciar la seva curiositat entre microscopis, mostres i algorismes. "A mesura que coneixes les bases de la química o de les malalties, t'adones que el que vols fer té sentit i que en un futur pot ser útil", diu.

Sortir de l'encotillament

El 2022 va ser seleccionada per participar en els programes Joves per la Medicina –per potenciar la investigació entre alumnes de batxillerat– i Barcelona International Youth Science Challenge (BIYSC) –que fa acompanyaments en projectes de recerca amb joves d'arreu del món. Allà es va adonar que altres àrees científiques també la motivaven, com la física quàntica. "Estic fent medicina i m'hi vull dedicar. La vocació creix més i més, però el fet de poder veure altres disciplines m'ha fet sortir dels marges tan rígids que m'havia posat per als pròxims deu anys", admet. Com molts estudiants de medicina, havia planejat cada any de la seva vida des del batxillerat. "Anava amb pilot automàtic, però aquests cursos em van demostrar que decantar-me per una carrera no significa que hagi de renunciar a altres camins", conclou.